

Szilágyi Virgil.

A Borsszem Jankó igaz hivei, a kik t. i. olvasák mióta van, föl fognak kiáltani: „Mi ez? Hiszen Szilágyi Virgil már volt egyszer!”

Ebből csak az igaz, hogy Szilágyi Virgil „volt.”
Ma immár nincs!

Az, a ki a tullapon le van pingálva, egészen más.

„Sapientis est”, — mondja a böles grammatica valahol a példák között — „consilium mutare in melius.”

Magyarul: Bölcslet illet, hogy nézeteit jobbra változtassa.

Szilágyi Virgil szószerint vette a magyar fordítást, s most már tanúságot tehet arról, hogy az ilyen dolog valóban csakis böleset illet. A ki nem elég filosof szembe szállani mind azzal a szitokkal, melyből áll a nyeglék tudománya: az se a maga, se a más nézetét ne próbálja jobbra változtatni, hanem maradjon meg a dogmák mellett, melyeket csalhatatlan pápája, akár a római, akár a turini, a szájába rágott; esküdjék a mester szavára s iparkodjék leküzdeni magában minden gondolkozási bűnös gerjedelmet. Az emberek eltűrrik, hogy olyan okosnak mondd magadat, milyenek ők, s kövessed az ő tanait; de ha egyszer eszedbe jut más tanokat követni s okosabbnak látszani akarni náluknál: akkor megköveznek.

Igy vagy te ujkori szent Sebestyén Virgilius is. A primás megtett érted sokat, hogy üdvözülj, de a világ nem akarja többé, hogy boldogulj.

Elteszünk hát spiritusba — de nem a szentbe, hanem abba a szentelenbe (önfertőző szójáték!) melyet szűr

B. J.

(Későn.)

„Temporalia non sunt turpia!”

Krementz.

Vörös frak contra vörös fark.

— Róka-mesék a Rákosról. —

I. A tapasztalt róka mámi és tapasztalatlan kölyke.

— Jönnek a vörös frakkok! kiálta ijedten a négyhetes rókakölyök; fussunk édes anyám, bujjunk el.

— Sőt inkább! mondá rókáné asszony; ha elbuvunk, keresnek, de ha el nem buvunk, kereshetnek ugyan, de meg nem találják.

És szépen nyugodalmasan kiültek a gyepre. A vörös frakkosok aztán keresték nagyon, de minthogy nem volt elbujva senki, nem találtak senkit.

Tanulság: soha se bujjálokodjál.

II. Róka-mulatság.

Négy álló óra hosszat üldözték a vadászok a rókát és nem tudták utólni.

Este aztán a róka így szólt komájához:

— Ugye jól megkergettem ma a vadászokat? Jövő vasárnap megint rókavadászatra megyek. Nincs ennél nagyobb hecz, hidd el.

III. Az elmulasztott légyott.

Nagy légyott volt angázolva a rákosi gyepen.

Volt ott minden: vörös frak, vörös kutya, vörös ló, csak vörös róka nem volt.

A lelkiismeretlen róka nem tartotta meg a randevut. Mi történt tehát? Rókavadászat történt, de róka nélkül.

Tanulság: Légy pontos, különben skartban maradsz.

IV. Siralom Malepartusban.

Világcsodája történt a Rákoson; fekete róka született. Nagyon csodálták a vörös rókák a ritka tünényt, de ah! a legközelebbi vadászat alkalmával a fekete rókát sikerült elejteni.

Lehúzták szép fekete bőrét, testét pedig ott hagyták a gyepen.

A gyászoló rókák most összegyűltek körülötte és egyikök igen helyesen jegyzé meg:

— Lám, lám, a fekete róka, ha fekete is, mégis csak vörös.

Tanulság: Börödből kibujhatsz, de természetedből nem.

V. Rókatáncz.

Aztán az urak, azon vörös frakkosan, ellovagoltak az „István-szállodába” és csaptak nagy bált, melyen Róka Jani rendezte a quadrillet. A hölgyek fuchsia-bokretát kaptak. A nagy hunter Renard gróf pedig, üdvözlő telegrammot küldött Reineck-ből.

VI. Róka.

Szép könyv a Rocambole a francia Rókaitól, de jobb ital a rókabowle. S a rókatoroknál melegebbet ad a sompányer, melynek bő élvezete szülte ez 5-ik és utolsó mese fejezetét.

SZERDAHELYI KÁLMÁN.

Rokon valál te hozzám Rajtam is,
Rajtad is nevettek az emberek.
Illik tehát, ha régi czimborád
Te rajtad most az egyszer kesereg.

Te hozzám jöttél, én hozzád menék;
Kaczagtunk együtt és egymáson is.
Vigan fityülvél s durrogatva vitt
Bennünk' az életen át a kocsis.

De most feldöntött. Tengely, rúd, kerék,
Porrá tört mind egy röpke percz alatt.
A gyertya ég. Jön a kereszt, jön a
Koporsó s „deklamálni“ jön — a pap.

Ez aztán az előadás! A hős
Taps nélkül hal meg itt, uramfia!
S elballagunk a sirhoz, sirva mind —
Oh szörnyű, gyászos egy komédia!

B. J.

Jókai Mór

az osztrák nemzeti bank pinzéiben.

Mint hogy legujabb regényemben mindössze 1474 millió frt és 47 kr. készpénz lesz forgalomban, fölmentem Bécsbe milliókat nézni. Bíbicz lovag, az osztr. nemz. bank igazgatója megvesztegető előzékenységgel vezetett le a bank pinzéibe.

Mily érzés ott andalogni, hol az arany terem! Hegyalja aranya is pinzéiben van, de micsoda a gyöngyöző arany a gurulóhoz, micsoda Mád aranya Kőrmöczbánya aszujához, mi az az égető Tokaj az égetett Jókaihoz képest. (Pyramidalis Braunismus!)

Szívem és markom összeszorult, midőn a milliók e tanyájába léptem. Egy arany lebuja: ki látott már ilyent? Zsebgyöres esethirtelen atillám szárnyaiba, zsinóros mellé nyembe, sujtásos nadrágomba. Tárcazómban hevesen lüktetett a vér, erszényem eltátotta számát, valamint én az övét. Mi is a szám e — mennyiséghez fogva! (Colossális, jövő századbeli élcz!)

Száz negyvenhat millió egy helyen! Ah, miért lettem én csak millimári, és nem milliómári?!

Ezer meg ezer zacskó, zsák, láda, . . . színültig telised telve mind arannyal, ezüsttel. Minden zugban szanaszét kuczorog a sok millió. Süldő milliócskák, aztán meg elhízott vén milliók; ezek porosak, penészesek s amazok ujdonatuj veretűek. Milliók ura, hisz itt aranyeret lehet kapni merő nézésből!

Egyszer bele is botlottam egy millióba. Mily élvezet! A „Hon“ szerkesztőségében is meg szoktam botlani hat nullában, de ah, azok nem tesznek milliót, bár magam állok az élükön.

Azután ráültem egy millióra. Óh, mily édesdeden lehet azon pihenni! Az aranyak valami specifikus párája, gőze van, s ezen aranyára közt oly véghetetlenül szegény párának érzi magát az ember, kivált ha a „Hon“ előfizetői is fognak!

Mily mohón nyeltem e drága gőzt! Bíbicz lovag csaknem elmosolyodott megilletődésem. Hah, könnyen mosolyoghat ő, az „arany ember.“ Ő tojja az arany bíbicztójásokat. Megkértem, hogy nyitasson ki egy ládát, hadd markolászszak benne mind a tiz, mind a husz ujjammal; hadd csörömpöljek egyszer kedvemre az arany piczülákkal, hadd játszam velök ártatlan játékokat, . . . zsebbe dugósdit, enyémésdit stb. De ő azt mondá: nem szabad. Mi is ehez a valóságos arany mellett az Arany minden költeménye!

Nem szabad? Hát ez a bankszabadság, melyet végre kivitunk? Szabadság az, ha nem szabad?

El, el innen! Mit nekem e fény és csillám, mely a másé? Szemem káprázik, agyam szédül, körmeimet szívgyöres bántja. El innen . . . a bankókhoz. Hol van az ellenőr?

Öt bankóprés! Ugy nyomtatják a bankót, mint én a „Hon“ esti lapját. Sajtó itt, sajtó ott. És miért nem ők nyomtatják a „Hon“ estilapját és én az ezreseket? Ez az a mi híres sajtószabadságunk? Szegény, elriprott hon!

Mily kísértés! Ezer darab ezrest adott Bíbicz lovag a kezembe. Ezerszer ezer: ugyan mennyi az? Nem is tudom. Soha sem volt alkalmam e sokszorozási műtétet megmüteni. Ezerszer ezer! Ezezszer, kérem, ezerszer! Egy egyes, azután három zérus, azután megint három zérus! Tessék ezt elképzelni! . . . Pedig a kezemben volt, ugyanebben a jobb kezemben, mely most a tollat fogja, s e sorokat írja. Mily könnyű e toll! De azt az ezer darab ezrest még könnyebben fogtam. Ki is morda csak azt, hogy tollamnak varázsa, bűvereje van? Hahaha! Annak az ezer darab négyszögletes, sima papirkának külön bűvereje van!

S ezeket a gyönyörű bankókat napszámosok csinálják! Szegény gazdagok!

Én is irtam már ezerszer ezer oldalt, de nem kaptam mindegyikért egy forintot. Oh Bíbicz, hová tetted álmodat!

Meg kell lenni a magyar nemzeti banknak! Csak azért is, muszáj!

S ennek a magyar nemzeti banknak én akarok lenni a bíbicze.

IX. Piusnak.

„Hic Rhodus — hic Malta!“

Albion.

Haynald beszéde a pestmegyei gyűlésen.

— Jegyzette Joannunculus Piperculus, filius perditionis. —

Azon kiméletlenséggel szemben, melylyel önök a szeretett jezsuiták iránt eljárni akarnak, lehetetlen föl nem szólalnom. Ki akarják zárni ez érdemes és oly fölötté ártatlan rendet. Ugyan miért? Hiszen nekik eszök ágában sincs a beköltözködés s ha volna is — csak örömmel üdvözölhetnék, mert ők valóban igen ártatlan emberek. Elvök már az u. n. inquisitio korában is az volt: leben und sterben lassen, a mi újabbau némi módosítással a kereskedők jeligéje lön. Ha a kereskedőktől nem vesszük rosz néven, mért rónók meg a jezsuitákon?

Mért is félnek tőlük? Az auto-da-fék kora lejárt a fa íránek sajnos felszökkenése folytán s mióta egy tisztességes máglya jutányos áron meg nem rakható, főlősleges aggodalom a tüzelőfának ily ántik alaku pazarlásától tartani. Hajdan ez szükséges volt. Mikor eretnekek találkozhattak, akik téveszméik miatt pirulni nem akartak, rájuk kellett piritani, meg kellett őket piritani, ami leggyezyerűbben fával és kanócczal eszközölhető. Ma már ehez nem folyamodnak, ma a nevelés terére adták magukat, s hogy saját jószágaik nevelését nem zárják ki programmukból, az a kor anyagi irányának helyes felfogásából következik. Amint a kornak ezen eszméjét magukévá tették, úgy fogadták el a legkorlátlanabb haladás elvét is. Igen uraim! akármiképen mosolyognak, a jezsuiták haladnak s haladni akarnak, s hogy haladásuk irányát kijelölni fölőslegesnek tartják, azt a diszkrét ember csak becsülheti bennök, mert a szabadelvűségből is önkényt következik, hogy szabadságában áll az illetőnek elvé kijelölése iránt csupán a maga tetszését követni. Ennélfogva a jezsuitáktól a haladás iránti hajlamot és szabadelvűséget megtagadni senkisésem fogja. *(Felkiáltások: Haladjanak — Amerikába!)*

A lakberről.

— Nemzetgazdasági tanulmány. —

Miért jövedelmeznek most oly keveset a bérházak? E tény szükségességét egyszerű fejtegetésünk ki fogja deríteni. A bérháztól fizetendő adó annak jövedelméhez van szabva; mennyivel több tehát az ily jövedelem, annnyival magasabb lesz az ennek alapján kivetett adó; tehát: mentül magasabb a jövedelem, annál magasabb az adó. Tulfelől pedig annnyival kevesebbnek kell lenni az adónak, minél többet vonunk le belőle, ez világos; tehát: mentül nagyobb az adó, annál csekélyebb a jövedelem. E két dönthetlen tételből napnál fényesebben kiviláglik, hogy a jövedelem annál tetemeseb, mentül kisebb az adó; továbbá ellenvetés nélkül az is áll, hogy: mentül csekélyebb a jövedelem, annál csekélyebb az adó s annál nagyobb a jövedelem, tehát: hogy a háziurak házuk jövedelemképességét csak az által öregbithetik, ha a házbért leszállítják.

Andrásy bukása.

Gróf Andrásy Pesten túl
Bukott, mondják, lovastúl.
S hozzáteszi hír szava:
Nem ő bukott, csak lova.

Mert Gyula gróf jó lovas,
Üli lovát, mint a vas.
Nem is bukhatik maga,
Csak ha botlik a lova.

„Csak ha botlik a lova.“
Jól jegyezd meg, Austria,
És ne felejtsd évekig:
Te fekszel, ha ő bukik.

„Chester und Pester“

Reiseskizzen von dem Verfasser des: Tokaj und Jokai.

— Mutatvány. —

Jókai und Tokaj annyit je'ent körülbelől, mint Kud-del-Muddel, Larifari, Gigesgages, Dingel-daugel sat. Az alliteratio egyik fővonása a magyar költészetnek. Egyik legjelesb hősköltemény e nemben az „Ákombákom,“ Irányi-Arányitól. Az alliteratiót még a művészek nevében is ott látjuk. Így például a főhegedüst Reményi-Plotényinak hívják. Egy jeles színész neve Szigetiszigligeti. Legkiválóbb példát nyujt egy Togyitityitátyi ur, ki első aesthetikusa az országnak.

*

Kiváló mű „Keveháza“ az említett Irányitól, s annyit jelent, hogy „Kaffehaus.“ Említésre méltó egy regénye is „Toldy estéje“ (Soirée bei dr. Schedel), mely a magyar társadalmi életet sikerülten rajzolja.

*

Pesten van a hires komlókert, mely a nemzeti pantheon. Ott vannak eltemetve Ragozzy, Bankban és Hunyady Laczlo.

*

..... Pest (sprich Buda) stammt der Sage nach von dem Ungarkönige Czecezeni (sprich Tschitschinii) der sie als Morgengabe seiner Tochter Ötvös (sprich mardarass) verlieh. Pest ist rein christlich, und ich fand nur einen einzigen Juden, der sich aber getauft hat und Lonkay (sprich törökjanosch) heisst. . . .

*

..... Franzosen sind sehr ignorant, der Deutsche hingegen gründlich und gewissenhaft. . . .

Városi közgyűlés.

Simon Flórent. Ime a „Reform“ — ime a főkapitány — ime a játékbarlang — ime a vád — szándékszikk-é a főkapitány a „Reform“ ellen sajtópert indítani?

Thaisz. Tisztelt előttem szóló azt mondta: ime a „Reform.“ Látom. Azt is mondta: ime a főkapitány; azt nem látom (*Tükröt!*) Ime a játékbarlang — nem látom; eszerint főkapitányt nem látván és játékbarlangot sem, vád sem létezhetik. Amit a „Reform“ ír, nem is vád, csak cikk. De mi a cikk? Cikk az, mikor Kaas Ivor leül és velem gorombáskodik, a gorombaságait másnap elolvasásák s neki, Kaas urnak, adnak igazat. Van cikk dinnyében, törvényben, fokhagymában, ujságban, narancsban, boltban és a citromban. Én tehát csakugyan nem tudom, melyiket érti Simon ur. A boltok cikkei ellen indítsak sajtópert? Ez lehetetlen. S föltéve, hogy ujságcikkekről van szó, kérdem mi van abban? Gyanusítás. A gyanusítás ellen pedig nem lehet pert indítani, mert a törvény szerint csak rágalom miatt kereshető megtorlás. Már pedig a „Reform“, higgyék el uraim! nem rágalom. (*Tudjuk! Hiszen ép az a baj!*) Ismétlem, az nem rágalom, hanem egyszerű gyanusítás, mely miatt pert pénztelintetekből nem indíthatok. (*Ah!*) A pénz drága cikk s nekem a pénz egyébre kell, mint sajtóperekre. Sajtóperem volt már egyszer, hanem arra annyi nőt kellett angazsiroznom, hogy még most is járom bele a táncot. (*Haris derült.*) Ennélfogva point d'argent, point de jury.

Haris. T. főkapitány ur Flóris ur szavait visszautasította. Én megvetem. É megvetéssel vetem meg a főkapitány hírének alapját. Az ujságírás — azt mi régi polgárok jól tudjuk — csunya mesterség; a journalisták kérem oly emberek, akik még a háziurakat sem kimélik s én a magam házában nem tűrnék meg ujságírókat soha! (*Érzéssel.*)

Szép az ihar, juhar is,
Hejh de még szebb a Haris.
S bár sokfélét hadar is:
De hát jó a badar is,
Mint háziur facsar is,
Mert azt tartja a Haris:
Pálinkát ad a sza—lma is.

Tünődés.

Furecsa dolgokat óvasunk az ulyságokba az nagy urakrul. Ki kirándulnak az Rákosra meg Gödre rókászni. Nevezetes edgy passzio az lyelen időben, a mikor még mi is, tökéletes korunkat bátor meghaladván, mértékletességgel terheljük magunkat, tudván, hogy azon kezdőgyik és végzőgyik a — korela.

Están és Sanyi.

A horvát „testvérek“ emlékiratából.

1) Horvátország kormányának élén a bán áll, kinek kinevezésére a Pesten székelő magyar miniszterium csak oly befolyással bír, hogy magyar miniszter a bán előleges megegyezése nélkül ki nem nevezethetik. E kedvezményért Magyarország a horvát belügyi költségek felét elvállalja.

2) Horvátország saját pénzügyeit függetlenül kezeli; mindamellet méltányosságból a közös költségekből annyit fedez, amennyit a zágrábi országgyűlés az ország pénzerejének kimerítése nélkül czél szerűnek vél.

3) Ezért viszonzásul Magyarország évenként egyegy vasutat tartozik Horvátországban építtetni, azonban költségkimelésből kizárólag a maga költségén.

4) Horvátország területi épségének helyreállítására mindazon helyek, melyeken a magyar sz. korona alatt Horváthok laknak, bekebeleztetik és horvát területnek nyilvánítatják.

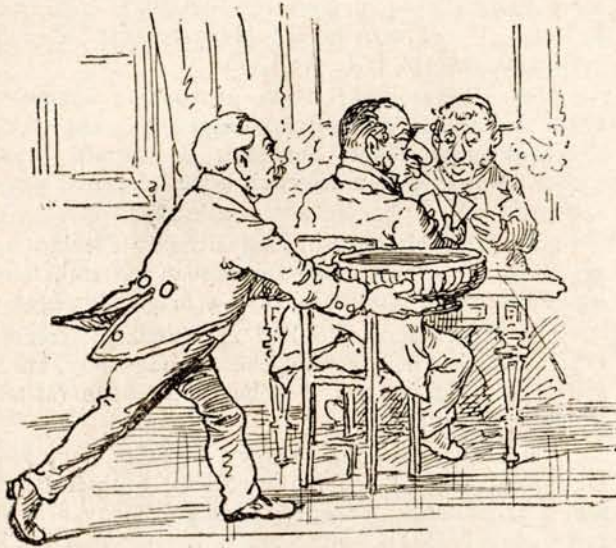
5) Horvátországnak tengeri kikötőre nagy szüksége lévén, amennyiben Magyarország Fiumét megtartani szándékoznék, a magyar kormány magyar költségen használható kikötőt (Nápoly, Liverpool stb.) köteles Horvátország számára megvenni.

A „N. f. Presséből.“

(K—n) Pest, nov. 14. *A magyarok csakugyan elvesztették eszköket! Czeljok nem egyéb, mint helyre állítani nagy elődjük Svatopluk birodalmát. A magyarritási düh nem érte el tetőpontját azon terézvárosi bódében, melybe a magyarok a németajkuakat bele kényszerítik, hogy ott méregdrágán élvezzék e barbár nyelv drámai termékeit. Ez még csak az eleje volt — csak a kezdete. A magyar ember köztudomás szerint agyufurt a nemzeti fursangjával mindig rászedi a hiszékeny németet és zsidót. Így akarja most a fővárosi rendezéssel is rászedni. Elhitette ugyanis a világgal, hogy a fővárosnak hivatalos nyelve modern államban csak az állami nyelv lehet s ezen szépséges ürüggyel el akarja a német nyelvet söpörni. Magyarul beszélni Pesten — wer lacht da? Ázsiai elkorcsosultság kiván tatik hozzá szándékosan elzárni magát O. F. Berg, Hornischer és Mansfeld nyelvtől, kiirtani ezt a műnyelvet a föld színéről — Magyarország földje színéről. Azt mondják: eddig is úgy volt. Igaz! de ép azóta hanyatlak Pest. Mily élénk, virágzó, tiszta város volt ez a Bach-kormányának méltatlanul üldözött régimeje alatt s mily szennyos zughelylyé lett az most, hol semmit sem találni, csak szemetet és nagyravágyást.*

EPILOGUS.

— Az új „Lloyd-klub“-ból.

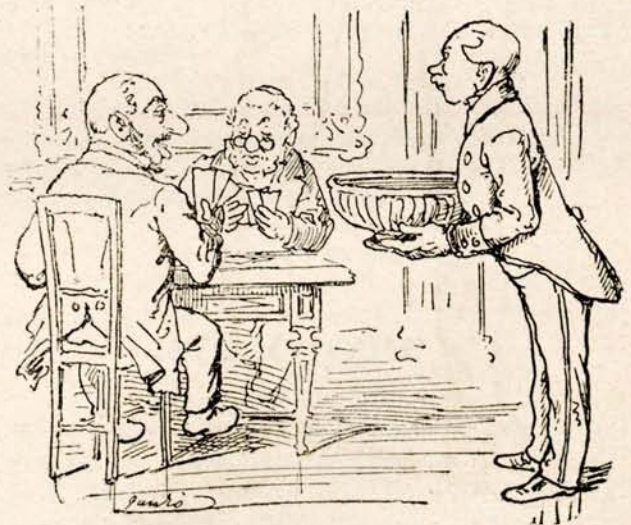
Szolga. Kérem, herr von Mandelbogen, ebbe tessék!

Szolga. Itt van ez a pompás láda, ezt tessék használni!

Szolga. Jaj kérem, ne a pádimentomra!...

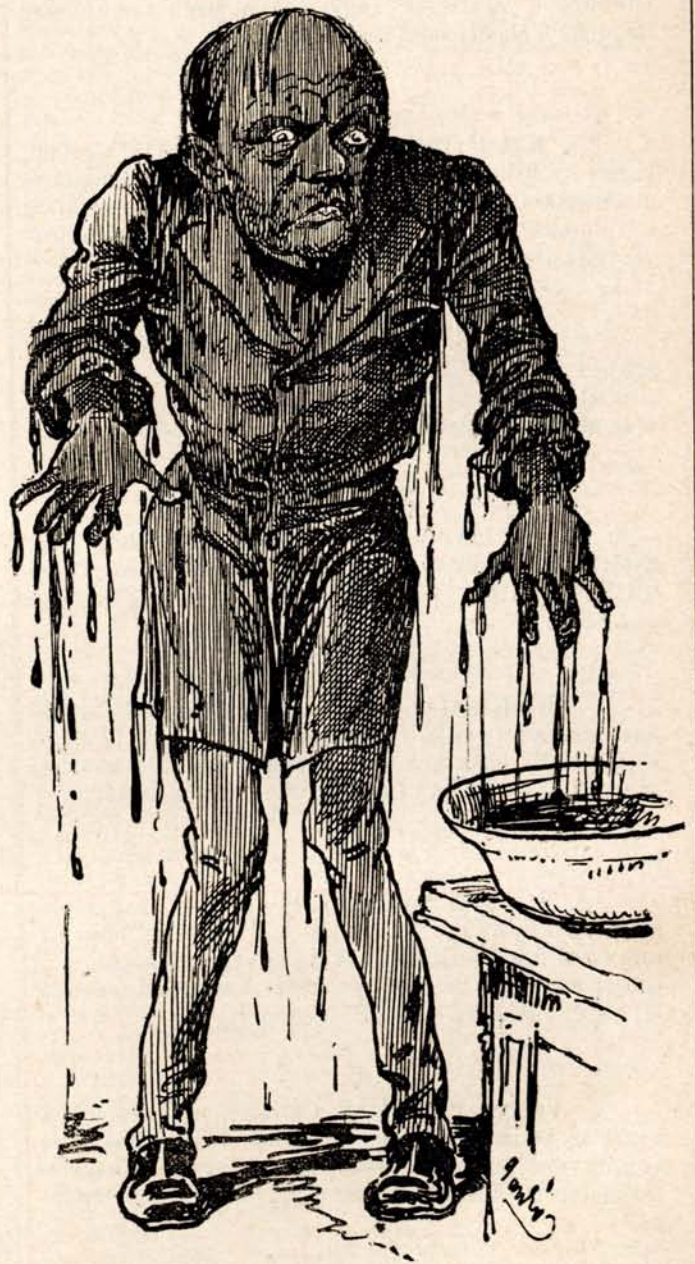

Herr von Mandelbogen. Elvigye innend ezt a porcelánt, mert isten ogyse, még bele kúpök!

G I S K R A U R

mielőtt megmosakodott

miután megmosakodott.

APRÓ HIREK.

< Szlávy József közgazdasági miniszter elrendelte, hogy a marha-leveleket Magyarországon ezentul nem csak magyarul, de egyuttal németül is tartoznak az illetők kiállítani; de a miniszter ezen leveléhez elfeledte oda írni a mentséget, hogy vele mi jögon sértette meg mindjárt ő először saját rendeletét.

* * *

× Kukutyinban három cigánycsalád megtelepedett s a belügyminiszter közülök egyet beszegődtetett államtitkárnak, a kinek föladatavá tétetik a kukutyini uj telep nemzetiségi jogait a magyar állammal szemben törvényjavaslatban biztosítani.

* * *

□ Haris Sándor városi képviselő ur belügyminiszteri engedély mellett *Kakuk Vándor*-ra változtatta a nevét, s iparkodik lehető kedvezően megfelelni a főkapitány ur eme kérdésére: „Kakuk, hány esztendeig élek?”

* * *

⊙ Az igazságügyminiszter elrendelte, hogy nyelvbírságban marasztaltassanak el mind azok, a kik másképen mernek káromkodni, mint — E b a d t a g l i a r i n i.

* * *

— Diplomáták. Észleltetett, hogy az utolsó napokban minden bel- és külföldi diplomata eltávozott Pest környékéről. Ma már konstatálva van, hogy a pestvidéki nagy r ó k a v a d á s z a t elől ugrottak meg a komák.

* * *

△ A pápai infallibilitástól csak nagykesőre áthatott *Strossmayer* nek van egy tükre, mely három évvel fiatalít. Midőn ma véletlenül belenézett, alig ismert magára. Csak környezetének bizonykolására hitte el, hogy csakugyan ő az a *Strossmayer*.

* * *

⊙ Végre ráakadtak a főváros egyik legocsmányabb kloákájára, mely még a vidéket is ragálylyal fenyegeti. E veszélyes hely a „Ludas Matyi“ szerkesztőségében fődztetett föl. A fertőztelenítésre nézve még misem történt.

* * *

— Vállalkozó szellemek játékbankot szándékoznak felállítani oly elrejtett helyen, hol még a pesti rendőrség éles szeme sem képes azt fölfedezni. Erre legbiztosabb helyül — mint értesülünk a városház tere hozatott javaslatba.

MOZAIK.

Mileties Ujvidéken.

A guta megsemitá Szvetozárt — hirdette a sajtó;
Istene verte meg őt, Bachus ütötte pofon.

Mileties és Versecz.

Versecz gyaszt öltött, feketében járnak a szerbek;
Lám a Hiób-hir ott mégis hitelre talált!

A haza és a tan-díj.

Sarczold ifjaidat, kik gyámságodra szorultak,
A kik hivatvák fényleni diszeidül.

Hány gyémánt marad így csiszolatlan rejtve a sárban,
Mily nagy tőkének kincsei vesznek el így!

A mit a vámon nyersz, kamatostól veszted a réven,
S mint monopoliumod, megmarad a butaság.

A járdai lámpaoszlopok.

Lábad alá rakják, mit félre javall az okosság;
Ember! ügyelj, nehogy a Reitter eszébe botolj.

BOROSTA.

A legbiztosabb kolera-szerek.

Csinálj egy kis zacskót finom gyolcsból és varrd ki kívül világoskék gyöngyökkel; e zacskóba tedd három kialudt fagygy gyertya fris belét; azután a zacskót kösd az orrod alá és viseld ott, a mig az utcán vagy.

Probatum est.

A füleidet tedd hátra a keresztcsontodra és hagyd ott, mig a járvány megszűnik; így a gerinczagy meg nem hülhet. Ez sokkal jobb még, mint a hasnak a kézzel való melegítése.

Probatius est.

Végy egy borjut, neveld föl ökörré, vagy ha jobban tetszik: számárrá, eközben mindig itasd gálliczköldattal, két éves korában vágasd le, huzd le a bőrét, s ebből csináltass magadnak cipőt. Ha e cipőt viseled, akármiféle szemébe lépsz a pesti utcákon, nem kaphatsz kolerát, mert ama bőr inficiálhatlan. Minthogy azonban a járvány már elkezdődött, a z o n n a l eszközd e prophylaxist. Csak arra vigyázz ám, hogy a két évi itatás meglegyen.

Probatissimum est.

Zanzibarból.

A hét elején Zanzibarból, Afrika keleti partjáról, érkezett a wiesbadeni Cursaal igazgatóságához távirat, melyben kérdés tétetik az iránt, hogy — egész vagy fél refait-vel lehet-e játszani?

A válasz állítólag ez volt: „Vajjon a kafferek és busmanok fél késsel mennek-e rabolni?“

Palermóból.

A szt. Erzsébetről nevezett egykori apáczakolostorban két férfi s néhány gyermek-csontvázra akadtak. Miután ez elvilázthatlanul csoda, a lourdesi madonna mellé a zárda is bucsuhelylyé nevezetik ki.

Newyorkból.

— November 6. —

A mi civilisált s nem, mint Európa, militarizált világrészünket nagy veszteség érte. Egyike legkiválóbb s legderekkabb polgárainknak Európába utazván, az új „világvárosban“ egy különben komoly férfut látott, kinek mellette egészen tarka volt s legálább harmincz rendjel volt rátűzve. E fölött polgártársunkat féktelen, göresös nevetés fogta el, melytől, fájdalom! meg sem szabadult többé. Vissza utazásának egész ideje alatt — tehát álló tíz napig, irtóztatón kaczagott és azon kaczagón lakására hozatott, a hol is ma reggeli 7 órakor iszonyu nevetés közben elhalt.

Zoologikum.

A pesti állatkertben az uhu (*Bubo maximus*) kísérletet tett, reggel kerepülvén odujából. De csakhamar visszazállt odvába, s követi tovább is a veleszületett ös tőnt, melynél fogva csak sötétben mutatkozik.

Absynth.

A francziák panaszkodnak az absynthnek a jézsuiták által való terjesztése miatt. A francziáknak legjobb jezsuita elleni szerül ajánlható ez, hogy: **a b s i n t!**

A szerkesztő postája.

T. M. „*Suum cuique*.“ Megrajzoltatjuk. Kár hogy a vázlat-hoz oly halvány irónt használt ön. — **Farkas deák.** Nagy része megjelent a „Figaro“ és „Schulze-Müller“ humor. naptárában. Az apróságok közül néhány meg fog jelenni. — „**Jegyzékváltás.**“ Elmés de nagyon trágár. — **Üdvözetek Estánhoz.** A tavaszhoz sem irtak annyi költeményt mint a mennyivel szeretett bátyánkat tisztelik meg. Mi beérjük azon kettővel, melyet mult szám-i kban közöltünk. — **Debreczn, Várzd, Szeged, Kolozsvár, Győr, Pozsony stb., stb.** Mennyi szerencsekívánat ama jeles férfiú megválasztása alkalmából! Valóban, meg vagyunk hatva. — **Szalmár Sz-x.** Miért kicsufolni az emberséges csizmadia-czéhet? — **Beregszász, K.** Igazán eredeti indokolás! — **D-breczen, K. A.** „Goronba“ „uévhez“ másnak nincs joga, de főleg akkor nincs ha pongyolán versel s nem elmés. — **Ivácsko,** Mit látja, éltünk a figyelmeztetéssel. — **Zrinyinó.** Ártatlan dolgok. — **Kaba.** S ezt nevezi ön tréfának? Ön tréfal. — **Pest, K. M.** Neveket és tányeket kérünk. — **Jászfi** ur Jászberényből Tóvölgyi Titus ur részére 4 krajczárt küldött be szerkesztőségünkhez, mely öszszegyet — elhallgatva a nagylelkű adakozó, mire kéri annak fordítását — az adressatusnak Vácra elküldöttük. — **Bécs, „sajtóhiba.“** Meg lehet még azt igazítani. — **„Monocles II.“** Sok benne a haut goüt. — **Bukuresti magyar.** Mult számunk eleget tett e nembn. Egyébkint teljes igaza van önnök. mondván: „T. ur sem nem rokkant, sem nem károsult, tehát mire való ez az éktelen zaj és siralom? T. ur rágalmozott, bűnhőd-jék érte. Az aláírási iven följegyzett honatyák pedig így iparkodnak szép hazánkban a törvénynek tiszteletet szerezni! Resterlem annál inkább, mert balpárti vagyok.“ — **„Szegedi figyelő.“** Ne vadozjon hűséggegal ha szellemdus és jóakaró leveleiből egyet-mást idézünk: „... mert kezdve az „Üstökösön“ le a „Ludas Matyi“ig, formában és ötletekben utánozzak, magyarul mondva, meglopják a B Jankót. Csak a legközelebb időből néhány példát: A jitékbankokrul lévő szó, az ügyes (hogy mondják csak magyarul „schlagfertig“?) B. Jankó egy m. kir. lutris hirdetését közli, mely szerint nála a m. k. pénzügyminiszterium engedélye folytan mindenki szabadon folytathatja a hazárdjátékot. Egy héttel rá. persze kehes utánzatban, ott látom ugyanezt az Árva Miskában. Az ön béll-ügyminisztere egy héttel rá ott eredetieskedett a Miskában. A Lindley-tréfára ugyanott remi-niscencia. Tallérossy orthografiája már inkább a Spitzig Iezigé. A Jankóbeli „élen der fűnk!“ az Üstökösben mint „élen der Radocza“ jelent meg. Apró képes históriái s alattok a versek majmolasa a B. Jankónak. A keresztkülkasul rímelő Szász Károlyt, mióta megszűnt vele a B. J., az Üstökös uzoválja. Így a vigadóbeli zeneprogrammok is. Impotentia és nyegleség ott, míg a B. J. kifogyhatatlan éleztben és formákban. A „L. Matyi“ Hasli Múzeje higvelejü kopijája a hozaphias, elmés Spiczignek. Még a „Csodabogár“ sem bír ellenállni, mely, amily otromba, mégis szeretné a rászármazott bunkó helyett a B. J. éles, gyors rappirját forgatni. A „Mátyás diák“ plane! (sohasem látjuk. Szerk.) csakugy sanyiz, estanoz, dobsaz, szóban rajzban bitorolva e halhatatlanokat, mintha ő találta volna fel őket. Ezen-kivül még a „Styx“ is annekatalja a B. J. alakjait, de sőt még a bécsi éleztlapok, a „Bomba“ és „Floh.“ amaz a Monoclest ez Patayt koptatja. Hiába, a B. J. iskolát csinált... — „Hát ahoz meg mit szól, hogy az „Üstökös“ e heti számában a „Tánczra magyar!“ címü hosszabb cikkb-n, melyben a börze és a ve g y t a n mint ballet-targyak ajánlatnak b. Oreczy intendáns figyelmébe, sz ó r ó l s z ó r a a „Müller és Schulze“ 1873-ki naptárából vannak áthódítva? Az irigység és tehetetlenség vádú lopással midőn maga egész lapokat oillöz ki.“ Ön valóban éles szemű figyelő. De leveleiből tán többet is ideztünk kellett-nél. Ennek tizedrésze is elég arra, hogy hónapokra megbolygassa azon urak álmat. — **Ca. M.** Vannak dolgok, melyekre nézve még a legférfiasb olvasónak is lányfüle van.

 Véletlen baleset folytán képeink fe-lét nem készíthető el a metsző. Jövő számunk-ban a t. előfizetők bőven lesznek kárpótolva.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

(kétsas-utca 24. sz.)

A DIVAT.

Negyedévre 2 frt.

Képes Világ.

Negyedévre 1 frt. 50 kr.

KÖNYOMDA,
TÖM-ÖNTŐDE
és
GALVANKÉPÉSZET.

KÖNYVNYOMDA.

KÖNYVKÖTŐDE,
HORG-EDZÉSZET
és
KIADÓ-HIVATAL.

Pest-bécsi irodalmi és művészeti intézet

DEUTSCH TESTVÉREK

a Deutsch-féle részvény-társaság és Deutsch L. egyesült vállalatai,

az osztrák, angol, porosz, francia, würtemb. művészet és tudomány nagy arany érem és az 1871-iki londoni nemzetközi világkiállítás oklevelének birtokosai,

Központi iroda: Pest, bálvány-utca 9. sz.

A t. üzletvilág, hitelintézetek, s

kiválóan a takarékpénztáraknak

ajánljuk legszabatosabb kiállításu

ügykezelési nyomtatványainkat,

a legdíszesebb és legolcsóbb kiállításu

HITELPAPIROKAT,

minők:

részvények, részjegyek, zálogkötvények

és

árulevelek,

melyeknek kiállításában minden vállalattal versenyzünk.

KLEINE LEUTE.

Negyedévre 1 frt.

KIS LAP.

Negyedévre 1 frt.

Magyarország és a Nagyvilág.
Negyedévre 2 frt.

Borsszem Jankó. — Hirmondó.
Negyedévre 1 frt.

Ungarische Illustrirte Zeitung.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Illustr. Ungarische Volkszeitung.
Negyedévre 1 frt.